

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: اندری آرشیف (Andrey ARESHEV)

برگردان: ا. م. شیری

۳۰ اکتوبر ۲۰۲۲

رژیم پاشینیان در یک قدمی انجام مأموریت ژئوپلیتیک خود

تدارک «پیمان صلح» با آذربایجان همراه با سیل دروغ علیه روسیه

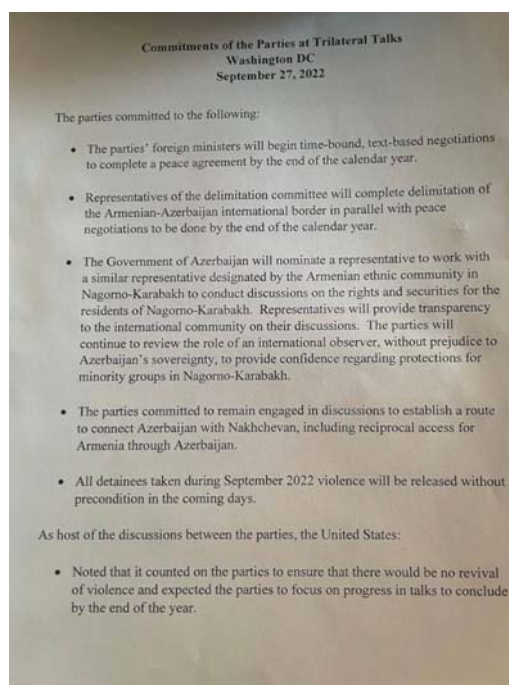
منابع دیپلماتیک به روزنامه «ودوموستی» گفتند، نیکول پاشینیان، نخست وزیر ارمنستان و الهام علی‌یف، رئیس جمهور آذربایجان ممکن است برای مذاکرات سه جانبه با حضور ولادیمیر پوتین در مسکو یا سوچی دیدار کنند. ۳۱ اکتوبر به عنوان تاریخ احتمالی ذکر شده است. دو هفته قبل از آن، پاشینیان پیشنهاد برگزاری اجلاس منظم کمیسیون‌های ارمنستان-آذربایجان در مورد تحدید حدود و امنیت مرزها را در بروکسل ارائه داد.

در مطبوعات ارمنستان این دیدگاه مرتب تکرار می‌شود، که مذاکرات اساسی در بروکسل، واشنگتن و پراگ انجام می‌گیرد، اما جلسه در خاک روسیه می‌تواند جنبه رسمی، تشریفاتی و صرفاً پروتکلی داشته باشد.

۱۰ اکتوبر، دو هفته پس از دیدار آرمن گریگوریان، دبیر شورای امنیت ارمنستان و حکمت حاجی‌یف، دستیار رئیس جمهوری آذربایجان با میانجیگری مشاور امنیت ملی بایدن، در یکی از کانال‌های تلگرام روسیه سند محرمانه‌ای مبنی بر این منتشر شد که گویا ۲۷ سپتمبر در واشنگتن و ۶ اکتوبر در پراگ با شرکت پاشینیان، علی‌یف و اردوخان این سند مورد بحث قرار گرفته است. صحت مقاله تحت عنوان «تعهدات طرفین در مذاکرات سه جانبه واشنگتن دی سی در ۲۷ سپتمبر ۲۰۲۲» در ایروان نه تأیید و نه تکذیب شد. اما کارشناسان ارمنی در صحت آن کمتر تردید دارند.

بر اساس این سند، «وزرای امور خارجه طرفین، مذاکرات برای تهیه و تکمیل متن معاهده صلح در زمان محدود تا پایان سال تقویمی را آغاز خواهند کرد». در همین مدت، «به موازات مذاکرات در مورد پیمان صلح، نمایندگان کمیته

تحدید حدود باید تحدید حدود مرز ارمنستان و آذربایجان را تکمیل کنند». در ادامه، «دولت آذربایجان نماینده‌ای را برای همکاری با نماینده همتای جامعه قومی ارمنی قره‌باغ کوهستانی منصوب خواهد کرد و با او در مورد حقوق و امنیت مردم قره‌باغ کوهستانی مذاکره خواهد کرد. نمایندگان شفافیت مذاکرات را برای جامعه بین‌المللی تضمین خواهند کرد. طرفین بدون این که به حق حاکمیت آذربایجان لطمه‌ای وارد شود، درباره نقش ناظران بین‌المللی و همچنین، تضمین حفاظت از گروه اقلیت قومی در قره‌باغ کوهستانی مشترکاً مذاکره خواهند کرد». طرفین متعهد می‌شوند که «به مذاکرات مشترک در مورد ایجاد مسیر تأمین ارتباط زمینی بین آذربایجان و نخجوان، در عین حال، در مورد دسترسی دوجانبه برای ارمنستان از طریق خاک آذربایجان ادامه دهند». امریکائی‌ها به عنوان سازماندهان روند مذاکرات، انتظار دارند که این مذاکرات تا پایان سال جاری تکمیل شود و «ارائه سریع کمک‌های فنی برای رفع انسداد خطوط حمل و نقل، تعیین مرزها و پاکسازی میداین مین را پیشنهاد می‌کنند».

مشارکت فعال رژیم پاشینیان در قالب‌های مذاکره تحت حمایت و اشنگتن و بروکسل برای تسلیم بی‌قید و شرط قره‌باغ و به حداقل رساندن همکاری با روسیه، با یک کارزار تبلیغاتی گسترده همراه شده است تا مسؤلیت وضعیت ناگواری را که ارمنستان پس از «انقلاب مخملی» و شکست در جنگ دچار شده، با طراحی نومیدانه برای جابه جایی مسؤل، به گردن روسیه بیندازند.

نمونه مشخص ادعای فوق، درج یک مطلب پرمدها تحت عنوان «روسیه چه می‌خواهد؟ قابل توجه کاتولیکوس تمام ارمنه، سه رئیس جمهور و جامعه کارشناسان» همراه با یکسری حدس و گمان پوچ در اوایل اکتوبر در روزنامه «هایکاکان ژاماناک» به سردبیری آنا هاکوبیان، همسر پاشینیان است. در آن مقاله گفته می‌شود: «خواست‌های روسیه در منطقه ما در زنجیره آرزوهای جهانی این کشور می‌گنجد و ارمنستان و آرتساخ (قره‌باغ) یکی از حلقه‌های زنجیره آرزوهای این کشور هستند». نویسندگان سرمقاله آن را فوراً «از حاشیه به متن» منتقل نمودند و استدلال می‌کنند که «روسیه از ارمنستان تقریباً همان چیزی را می‌خواهد که از اوکراین! به خصوص این که می‌خواهد بخشی از کشور متحد روسیه- بلاروس یا روسیه باشد. اگر فدراسیون روسیه برای رسیدن به چنین نتیجه‌ای در اوکراین از نیروهای

روسیه و احتمالاً بلاروس استفاده می‌کند، در رابطه با ارمنستان نیز از نیروهای مسلح آذربایجان و تا حدودی از نیروهای مستقر روسیه در ارمنستان استفاده خواهد کرد».

در عین حال، واقعیت‌های فروپاشی عمدی ساختارهای کلیدی برای تضمین امنیت ملی توسط تیمی از «انقلابیون مخملی» که در سال ۲۰۱۸ قدرت را به دست گرفتند (به اضافه نقش بر آب کردن روند مذاکرات در چارچوب گروه مینسک سازمان امنیت و همکاری اروپا که راه را برای اقدام نظامی باز کرد)، به جز دستکاری افکار عمومی و پولیس خشن، که برای محافظت از شکوفائی «دولت دموکراتیک» طراحی شده که به سبک زندگی آشوبگرانه مردم عادت کرده است، دور می‌زند.

نارضایتی آشکار نویسندگان «شکست برنامه‌ریزی شده» در جنگ ۴۴ روزه از استقرار گروه حافظ صلح روسیه در قره‌باغ کوهستانی که به باکو و انقره اجازه نداد استپاناکرت، عسکران، مارداکرت و بقیه مناطق سابق قره‌باغ کوهستانی را که در نوامبر ۲۰۲۰ به سرنوشت هادروت و شوشا دچار شده بودند، تصرف کنند، بر کسی پوشیده نیست. روی این اصل، تلاش می‌شود روسیه را به عنوان یک طرف علاقه‌مند به حفظ کانون درگیری معرفی کنند.

البته، در صورت امضای معاهده صلح تحت حمایت شرکای غربی، حضور نیروهای حافظ صلح روسیه در منطقه در نهایت معنایی نخواهد داشت و خروج آن‌ها صرفاً موضوع زمان خواهد بود. سپس، ناگزیر، سرنوشت مشابهی برای مرزبانان روسیه و پایگاه ۱۰۲ گومری، به ویژه، در شرایطی که روند مذاکرات ارمنستان و ترکیه با «منطق» ترکیه و حمایت آذربایجان از آن توسعه می‌یابد، رخ خواهد داد. اردوخان پس از مذاکره با پاشینیان در پراگ گفت: «بلافاصله پس از امضای معاهده صلح بین ایروان و باکو، محاصره زمینی، هوایی و راه‌آهن ارمنستان برداشته خواهد شد».

... به طور کلی، عبارت شناسی «منطق»، که در مطلب منتشر شده در «هایکاکان ژاماناک» به چشم می‌خورد، بیش از آن که به سبک روزنامه‌نگاری روزنامه‌های بازاری باشد، یک فریبکاری بی‌روح است که فقط می‌تواند تخریب کند. این به طور کامل در مورد دلایل مربوط به افسانه نیت روسیه برای سازماندهی «تسلیم نواحی جنوبی (ارمنستان) به آذربایجان برای راه‌اندازی مجدد راه‌آهن و بزرگراه اردوباد-مهری-هورادیز» صدق می‌کند.

یادآوری می‌کنیم، که بر اساس بیانیه سه جانبه امضاء شده توسط پاشینیان در ۱۰ نوامبر ۲۰۲۰، «تمامی ارتباطات اقتصادی و حمل و نقل در منطقه بازگشائی خواهد شد. جمهوری ارمنستان امنیت ارتباطات حمل و نقل بین مناطق غربی جمهوری آذربایجان و جمهوری خودمختار نخجوان را به منظور سازماندهی تردد بدون مانع شهروندان، وسایل نقلیه و کالا در هر دو جهت تضمین می‌کند. خطوط حمل و نقل توسط نیروهای گارد مرزی خدمات امنیت فدرال روسیه کنترل می‌شود.

«چرا فدراسیون روسیه و احتمالاً حتی ایران می‌خواهند نیروهای ویژه روسیه کنترل ارتباطات برقرار شده را در دست داشته باشند؟» این پرسش را بنیامین ماتوسیان، دانشمند علوم سیاسی مطرح می‌کند و پاسخ می‌دهد: «راه‌های ارتباطی هنوز باز نشده است و ایروان رسماً ناظران اتحادیه اروپا و سازمان امنیت و همکاری اروپا را دیگر به منطقه آورده است. متحدان ارمنستان مطمئن نیستند که در مورد باز شدن راه‌آهن و بزرگراه به طور غیرمنتظره وضعیتی پیش نیاید که برای جلوگیری از حوادث در حین حمل و نقل بار، ایروان رسماً از اتحادیه اروپا، سازمان ملل یا ناتو درخواست کمک کند و ناگهان وضعیتی پیش بیاید که در آن راه‌های ارتباطی رسماً ارمنستان تحت مدیریت بازیگران غیرمنطقه‌ای قرار بگیرد».

این را هم اضافه کنیم که دیر یا زود پرسنل نظامی آذربایجان و ترکیه جایگزین مرزبانان روسیه که تحت پوشش آنها آوارگان به سیونیک باز می‌گردند، می‌شوند. مرزها تغییر می‌یابند و الی‌آخر. به نظر می‌رسد برای برخی افراد در ایروان، مانند صد سال پیش، این گزینه در اولویت قرار گرفته است.

نشریه مخالف «ایروان امروز» می‌نویسد: «همه می‌دانند که امروز بخش قابل توجهی از مرزهای ارمنستان توسط روس‌ها محافظت می‌شود، ارمنستان چنین توانایی را چه از نظر تسلیحاتی و چه از نظر پرسنلی ندارد و اگر نیکول پاشینیان فکر می‌کند پس از امضای پیمان صلح در برابر تحریکات آذربایجان و ترکیه بیمه خواهیم شد، عمیقاً در اشتباه است».

ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، اخیراً با برنامه انتخاباتی پاشینیان ابراز همبستگی کرد و طرف روسی را به تحریک عمدی درگیری‌های اخیر بین ارمنستان و آذربایجان برای بی‌ثبات کردن اوضاع در منطقه قفقاز و فراتر از آن متهم کرد و گفت: «آنچه در دو سال گذشته در مرزها رخ داده است... گویا ۵۰۰۰ سرباز روسیه از مرز محافظت می‌کنند... روس‌ها از این درگیری ادامه‌دار در طول چندین قرن سوء استفاده کرده و با همدستی ترکیه به نفع آذربایجان بازی کردند. ترکیه نیز که قبلاً با ارمنستان نزدیک بود، به سمت تضعیف آن بازگشته است».

در نتیجه مذاکرات در پراگ، یک گروه کوچک نظارتی اروپایی ظاهراً برای انجام شناسایی در محل به مناطق مرزی ارمنستان اعزام گردید (این امر در جون ۲۰۲۱ توسط وزرای خارجه لیتوانی، اتریش و مولداوی پیشنهاد شد). یکی از شرکت‌کنندگان کلیدی در روند مذاکرات، رئیس کنونی امنیت ملی، پرورش‌یافته تشکیلات جورج سوروس بود، که در جریان خود سفر خود به آن سوی اقیانوس‌ها، از مقر سازمان «سیا» در انگلی بازدید کرد. اطلاعات مربوط به این بازدید و فرود ۳۰ «سلحشور با سلاح و تجهیزات» امریکائی همزمان با آن در ایروان، عملاً در سایه ماند.

به نظر می‌رسد هدف اصلی آن‌ها «تدارک پاکسازی گروه‌های کم‌شمار طرفدار روسیه در ارمنستان به اضافه اعمال نظارت ویژه بر نظام پرداخت ارمنستان و عملیات بانکی با کارت‌های بانکی شهروندان روسیه است. در عین حال، معلوم شد که ۱۵ میلیون دالر دیگر نیز برای تبلیغات ضد روسی اختصاص یافته است.

روزنامه «Past» پیش‌بینی می‌کند که ممکن است در آینده نزدیک دور تازه هیستری ضد روسی در ارمنستان راه‌اندازی شود.

ممنوع‌الورودی کنستانتین زاتولین، معاون دومای دولتی فدراسیون روسیه به این کشور، باید در چارچوب گسترده‌تر مشی مقامات فعلی ارمنستان و تصمیماتی که با تشویق شرکای غربی در رابطه با رویدادهای کشور و اطراف آن برای تبلیغ هدفمند جریان اصلی اطلاعات ضد روسیه و جلوگیری از طرح هرگونه دیدگاه جایگزین اتخاذ می‌کند، مورد توجه قرار گیرد.

به گزارش کانال تلگرامی «توگارما»، دو سال است که اطلاعاتی در مورد ممنوعیت ورود شخصیت‌های مختلف ارمنی، از جمله، چهره‌های برجسته دیاسپورا اروپائی به ارمنستان وجود دارد. هر منتقدان پاشینیان و دولت او را به اقدام علیه ارمنستان متهم می‌کنند. در واقع، پاشینیان در نظر دارد ارمنستان را به نوعی به دفتر خصوصی خود تبدیل کند و ورود به آن را بر اساس منافع شخصی تنظیم نماید. اگر در نظر داشته باشیم که چه کسی مدیر واقعی این «دفتر» خواهد بود، با اطمینان می‌توان گفت، که ما یک روند بسیار خطرناکی را مشاهده می‌کنیم، که می‌تواند نظام دولتی ارمنستان را به فروپاشی نهائی برساند.

[نیکول پاشینیان، متولد ۱۹۷۵، سردبیر سابق روزنامه «هایکاکان ژاماناک» جمهوری ارمنستان، فرزند معنوی جورج سوروس است، که با حمایت پدر معنوی، از پله‌های ترقی به سرعت بالا رفت. وی ابتداء در سال ۲۰۱۲ به نمایندگی مجلس ارمنستان انتخاب شد. سپس، در سال ۲۰۱۵ حزب «میثاق مدنی» را و در سال ۲۰۱۷ ائتلاف «راهکار» را تشکیل داد. او در بهار سال ۲۰۱۸، طی یک «انقلاب رنگی» تحت رهبری جورج سوروس به مقام نخست وزیری ارمنستان رسید].

۶ آبان- عقرب ۱۴۰۱

<https://www.fondsk.ru/news/2022/10/26/rezhim-pashinjana-v-shage-ot-ispolnenija-svoej-geopoliticheskoy-missii-57535.html>